

Alyth



Alyth Chavruta Project

Various Texts about Women and Wine

Week 5



CONTENTS

p.1: Introduction and Blessing for Study

p.2: Counting the Omer

p. 4: The Hebrew Sources (Hebrew only)

p.8: Tosefta Ketubot 5:8-9 (Hebrew & English) with questions

p.10: Jerusalem Talmud Ketubot 5:11 (Hebrew & English) with questions

p.13: Lamentations Rabbah 1:47-48 (Hebrew & English) with questions

p.15: A Guide to the Sources

'Iron sharpens iron, so a person sharpens the wit of their friend.'

Proverbs 27:17



Introduction

Welcome to the latest series of the Alyth Chavruta Project. In this course we will work our way through another *sugya* (section) of the Babylonian Talmud. Last week we finished the sugya of the Babylonian Talmud. This week, we look at some parallel texts from other parts of rabbinic literature – texts that explore the same themes but relate to a very different story. The emphasis shifts from a domestic story of the relationship between husband and wife to a national setting of Israel faced with disaster. A warning that some of the stories contain reference to violence against women.

The text itself can be found here in both Hebrew only and Hebrew with translation. For those with some knowledge of Hebrew, we encourage you to attempt your own translation, but there is absolutely no expectation that you engage with the Hebrew. As usual, there is also no requirement to get to the end of the pack – we have provided more than you can get through in an hour of study. It is up to you whether you want to focus exclusively on the text itself, or explore the commentaries and supplementary materials provided.

Further resources and advice on how to get the most out of chavruta can be found in our [revised FAQs](#). We look forward to seeing you on Thursday to share our learning with each other.

As we will be studying during the Omer, we will include the blessing for counting the Omer at the beginning of each text pack, as well as the blessing for study as usual.

Blessing for Study

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לעסוק בדברי תורה.

Blessed are You, our Living God, Sovereign of the universe, whose commandments make us holy, and who commands us to devote ourselves to the study of Torah.

Baruch Atah Adonai, Eloheynu Melech ha-olam, asher kidshanu b'mitzvotav, v'tzivanu la-asok b'divrey Torah.

COUNTING THE OMER

The 49-day period from the second night of Pesach up to Shavuot is known as the Omer. Because of a longstanding dispute about when the Omer is supposed to begin, it became necessary to count the days out loud every night with a blessing. We have included the Hebrew and English formulae here so that you can count the Omer together with your partner when you meet. According to the Shulchan Aruch, it is possible to count the Omer at any time of day, though the blessing is only said between sunset and sunrise – if you count the Omer after this point then it is customary to do so without saying the blessing.

Blessed are You, our Living God,
Sovereign of the universe, whose
commandments make us holy and
who commands us to count the Omer.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

Baruch attah Adonai eloheinu melech ha-olam, asher kidd'shanu b'mitsvotav v'tsivanu al s'firat ha-omer.

For Friday Evening/Shabbat:

Today is day 41, making five weeks and
six days of the Omer.

הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם חֲמִשָּׁה
שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר

For Saturday Evening/Sunday

Today is day 42, making six weeks of the
Omer.

הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת לְעֹמֶר

For Sunday Evening/Monday

Today is day 43, making six weeks and
one day of the Omer.

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שֵׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר



For Monday Evening/Tuesday

Today is day 44, making six weeks and two days of the Omer.

הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שָׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר

For Tuesday Evening/Wednesday

Today is day 45, making six weeks and three days of the Omer.

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שָׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר

For Wednesday Evening/Thursday

Today is day 46, making six weeks and four days of the Omer.

הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שָׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר

For Thursday Evening/Friday

Today is day 47, making six weeks and five days of the Omer.

הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֵם שָׁשָׁה
שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר

Tosefta Ketubot 5:8-9

(translation begins on page 8)

המשרה את אשתו ע"י שליש לא יפחות לה מקביים חטין או מארבע קבין שעורים וכולם [במדה האיטלקי אפילו] נדה ואפי' חולה ואפילו שומרת יבם נותן כוס חבית וקדרה [פך] נר ופתילה יין אין לה שאין נשותיהן של עניים שותות יין כר אין לה שאין נשותיהן של עניים ישנות על כר.

מעשה בבתו של נקדמון בן גוריון שפסקו לה חכמים חמש מאות דינרי זהב בכל יום לקופת בשמים ולא היתה אלא שומרת יבם אף היא קיללה ואמ' להם כך תתנו לבנותיכם אמ' ר' לעזר בר' צדוק אראה בנחמה אם לא ראיתה שמלקטת שעורים מתחת טלפי סוסים בעכו קראתי עליה המקרא הזה אם לא תדעי לך היפה בנשים וגו'

Jerusalem Talmud, Ketubot 5:11

נותן לה מעה כסף לצרכיה והיא אוכלת עמו מלילי שבת ללילי שבת כול'. דברים אמורים לשון נקי. שמעון בר בא בשם רבי יוחנן. אכילה ממש. על דעתיה דרב אוכלת משלו. על דעתיה דרבי יוחנן אוכלת משלה.



זין אין לה ש'אין ענייות יש'ראל שותות זין. ועשירות שותות.
והתני. מעשה במרתא בת בייטוס שפסקו לה חכמים סאתיים זין
בכל-יום. ובית דין פוסקין זין. אמר רבי חייה בר אדא. על שום
זנות זין ותיירוש יקח לב. והא תנינן. אם היתה מניקה פוחתין לה
ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה. מהו מוסיף. רבי יהושע
בן לוי אמר. זין שהוא מרבה את החלב. רבי חזקיה רבי אבהו בשם
רבי יוחנן. אף לתבשילה פסקו. אף על פי כן קיללה אותן ואמרה
להן. כך תתנו לבנותיכם. אמר רבי אחא. וענינו אחריה אמן. אמר
רבי אלעזר בר צדוק. אראה בנחמה אם לא ראיתה מלקטת
שעורים מבין טלפי סוסים בעכו. וקראתי עליה הפסוק הזה הרכה
בך והענוגה וגו'. אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעיקבי
הצאן וגו'. והתני מעשה במרים בתו של שמעון בן גוריון שפסקו
לה חכמים בחמש מאות דינר קופה בשמים בכל-יום ולא היתה
אלא שומרת יבם. אף על פי כן קיללה אותן ואמרה להן. כך תתנו
לבנותיכם. אמר רבי אחא. וענינו אחריה אמן. אמר רבי אלעזר בר
צדוק. אראה בנחמה אם לא ראיתה קשורה בשערה בזנב הסוס
בעכו וקראתי עליה הפסוק הזה הרכה בך והענוגה כול'.

מַעֲשֵׂה בְּמִרְיָם בֵּית בֵּיתוֹס שְׁקִדְשָׁהּ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גִּמְלָא, וּמִנְהוּ הַמֶּלֶךְ
לִהְיוֹת כֶּהֵן גָּדוֹל, וְנִכְנָסָה פַּעַם אַחַת לְרֵאוֹת, וְאָמְרָה אֵלָיו וְאָרְאָה
אוֹתוֹ כְּשֶׁהוּא קוֹרֵא בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְהוֹצִיאוּ לָהּ
טַפְטוּיֹת מִפֶּתַח בֵּיתָה עַד פֶּתַח בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְיַחֲפוּ
רַגְלֶיהָ, וְאָף עַל פִּי כֵן נִתְיַחֲפוּ רַגְלֶיהָ, וְכִשְׁמַת יְהוֹשֻׁעַ בַּעֲלָהּ פִּסְקוּ
לָהּ חֲכָמִים סְאֲתִים יֵין בְּכָל יוֹם, וְהָא תִּנְיָא אֵין פּוֹסְקִין יֵין לְאִשָּׁה,
רַבִּי חִיָּא בַר אֲבָא אָמַר לְשׁוֹם זְנוּת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (הוֹשֻׁעַ ד, יא):
זְנוּת וְיֵין וְתִירוֹשׁ יִקַּח לֵב. רַבִּי יַחֲזִקִּיָּה וְרַבִּי אֲבָהוּ בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן
אָמְרוּ לְתַבְשִׁילִיָּה. וְעוֹד תִּנֵּן אִם הִיתָה מְגִיָּקָה פּוֹחֲתִין לָהּ מִמַּעֲשֵׂה
יָדֶיהָ וּמוֹסִיפִים לָהּ עַל מְזוֹנוֹתֶיהָ. וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי מֵאִי
מוֹסִיף, יֵין, שֶׁהֵינִן מַרְבֶּה אֶת הַחֵלֶב. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוֹק
אָרְאָה בְּנִחְמָה אִם לֹא רֵאִיתִיהָ שֶׁקְשָׁרוּ שְׁעֵרוֹתֶיהָ בְּזִנְבֵי סוֹסֵיהֶם שֶׁל
עַרְבִיִּים, וְהָיוּ מְרִיצִין לָהּ מִירוֹשָׁלַיִם וְעַד לוֹד, וְקָרָאתִי עָלֶיהָ הַפְּסוֹק
הַזֶּה) דְּבָרִים כח, נו: (הִרְכָּה בָךְ וְהִעֲנָגָהּ וּגו').

מַעֲשֵׂה בְּמִרְיָם בֵּתוֹ שֶׁל נֶקְדִּימוֹן, שֶׁפִּסְקוּ לָהּ חֲכָמִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת
דִּינָרֵי זָהָב לְקַפֵּת בְּשָׂמִים בְּכָל יוֹם, אָף הִיא עֲמָדָה וְקָלְלָה אוֹתָם,
וְאָמְרָה לָהֶם: כֹּךְ תִּפְסְקוּ לְבִנּוֹתֵיכֶם, אָמַר רַבִּי אַחָא אָף אָנוּ עֲנִינוּ



אחריה אמן, אמר רבי אלעזר אראה בנחמה אם לא ראיתה שהיתה
מלקטת שעורים מתחת טלפי סוסים בעכו, וקראתי עליה הפסוק
הזה) שיר השירים א, ח: (אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך
בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך, אל תקרי גדיתיך אלא גויותיך.

המשרה את אשתו ע"י שליש לא יפחות לה מקביים חטין או מארבע קבין שעורים וכולם [במדה האיטלקי אפילו] נדה ואפי' חולה ואפילו שומרת יבם נותן כוס חבית וקדרה [פך] נר ופתילה יין אין לה שאין נשותיהן של עניים שותות יין כר אין לה שאין נשותיהן של עניים ישנות על כר.

One who feeds his wife by the hand of a third party must not give her less than two *kav* of wheat or four *kav* of barley, and all of them should be Italian measures, even if she is in her period of *niddah*,¹ and even if she is ill, and even if she is awaiting levirate marriage. He should give her a cup, a barrel, a pot, a jug, a lamp and a wick. He does not give her wine because the women of the poor of Israel do not drink wine. He does not give her a mattress because the women of the poor of Israel do not sleep on mattresses.

Questions

1. How is this paragraph of Tosefta similar or different to what we read in the Mishnah (in Text Pack 1)?
2. Is the question of awarding wine to women answered in the same way as the other texts?

¹ The period in which a woman is menstruating and (according to traditional Jewish Law) is supposed to be physically separate from her husband,



מעשה בבתו של נקדמון בן גוריון שפסקו לה חכמים חמש מאות דינרי זהב בכל יום לקופת בשמים ולא היתה אלא שומרת יבם אף היא קיללה ואמ' להם כך תתנו לבנותיכם אמ' ר' לעזר בר' צדוק אראה בנחמה אם לא ראיתה שמלקטת שעורים מתחת טלפי סוסים בעכו קראתי עליה המקרא הזה אם לא תדעי לך היפה בנשים וגו'

It once happened that the Sages apportioned to the daughter of Nakdimon ben Guryon five hundred dinars of gold every day for a basket of spices, and she was but a sister-in-law awaiting levirate marriage. But she cursed [them] and said to them: 'So you should give to your daughters!' Rabbi [E]leazar bar Tzadok² said: 'I might not see comfort, if I had not seen her picking pieces of barley from under the hooves of horses in Akko. Concerning her I pronounced this Scripture: "If you do not know, O fairest among women, go for yourself with the flocks of sheep etc." (Song of Songs 1:8)'

Questions

1. How is this story of the daughter of Nakdimon ben Guryon similar or different to the story about her in the Babylonian Talmud (in Text Pack 2)?
2. What is the significance of her 'picking pieces of barley from under the hooves of horses in Akko'?

² Rabbi Eleazar ben Tzadok was a rabbi who lived in the Land of Israel in the 1st Century CE.

נוֹתֵן לָהּ מַעָה כֶּסֶף לְצָרְכֶיהָ וְהִיא אוֹכֶלֶת עִמּוֹ מִלֵּיל שַׁבָּת לְלֵיל שַׁבָּת כּוּל'.

דְּבָרִים אֲמֹרִים לְשׁוֹן נָקִי. שְׁמַעוֹן בַּר בָּא בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן. אֲכִילָה מִמֶּשׁ.

עַל דַּעְתִּיהָ דָּרַב אוֹכֶלֶת מִשְׁלוֹ. עַל דַּעְתִּיהָ דְּרַבִּי יוֹחָנָן אוֹכֶלֶת מִשְׁלָהּ.

[Mishnah:] 'He should give her a silver *ma'ah* for her needs. And she eats with him from Shabbat evening to Shabbat evening etc.'

These words are said in clean language. Shimon bar Ba [said] in the name of Rabbi Yochanan, 'Literally eating.'

In the opinion of Rav, she eats at his expense. In the opinion of Rabbi Yochanan, she eats at her expense.

Questions

1. How is this comment on the mishnah similar or different to that in the Babylonian Talmud (in Text Pack 4)?
2. Why do you think the rabbis disagree about who should pay for her food on Shabbat evening?

יֵין אֵין לָהּ שְׂאִין עֲנִיּוֹת יִשְׂרָאֵל שׁוֹתוֹת יֵין. וְעֲשִׁירוֹת שׁוֹתוֹת.

She has no wine, because the poor of Israel do not drink wine. And the rich do drink wine.



וְהִתְנִי. מַעֲשֵׂה בְמִרְתָּא בֵּית בְּיָתוֹס שְׁפָסְקוּ לָהּ חֲכָמִים סָאֲתִיִּים יֵין
בְּכָל־יּוֹם. וּבֵית דִּין פּוֹסְקִין יֵין. אָמַר רַבִּי חִיָּה בַר אֲדָא. עַל שׁוֹם
זְנוּת יֵין וְתִירוּשׁ יִקַּח לָב. וְהָא תְּנִינָן. אִם הֵיִתָּה מְנִיקָה פּוֹחֲתִין לָהּ
מִמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּמוֹסִיפִין לָהּ עַל מְזוֹנוֹתֶיהָ. מִהוּ מוֹסִיף. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן לֹוִי אָמַר. יֵין שֶׁהוּא מְרַבֶּה אֶת הַחֲלָב. רַבִּי חִזְקִיָּה רַבִּי אֲבָהוּ בְּשֵׁם
רַבִּי יוֹחָנָן. אֵיךְ לְתַבְשִׁילָה פָּסְקוּ. אֵיךְ עַל פִּי כֵן קִילְלָהּ אוֹתָן וְאָמְרָה
לָהֶן. כִּךְ תִּתְּנוּ לְבָנוֹתֵיכֶם. אָמַר רַבִּי אֲחָא. וְעֲנִינוּ אַחֲרֶיהָ אָמֵן. אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר בַּר צְדוּק. אֲרָאָה בְּנִחְמָה אִם לֹא רִאִיתִיהָ מְלַקֶּטֶת
שְׁעוּרִים מִבֵּין טַלְפֵי סוּסִים בְּעֵכוֹ. וְקִרְאֵתִי עָלֶיהָ הַפְּסוּק הַזֶּה הִרְכָּה
בָּךְ וְהִעֲנוּגָה וְגו'. אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים צָאִי לָךְ בְּעֵיקְבִי
הַצֵּאן וְגו'.

It is taught [in a *baraita*]: It once happened that the Sages apportioned to Martha, daughter of Boetus, two *Se'atim* of wine every day. And the Rabbinical Court apports wine? Rabbi Chayya bar Adda said: 'Harlotry, wine, and new wine, take away the mind' (Hosea 4:11). And so they taught: if she is nursing, her work is reduced, and her allowance is increased. In what is it increased? Rabbi Yehoshua ben Levi said: 'Wine, which increases the milk.' Rabbi Hezekiah [and] Rabbi Abahu [said] in the name of Rabbi Yochanan: 'But for her [Marta's] cooked dishes it was apportioned.' Even so, she cursed them, and she said to them: 'So you should give to your daughters!' Rabbi Acha said: 'And they answered after her, "amen".' Rabbi Eleazar bar Tzadok said: 'I might not see comfort, if I had not seen her picking pieces of barley from under the hooves of horses in Akko. And concerning her I pronounced this verse: "The tender and delicate woman among you etc." (Deut. 28:56) "If you do not know, O fairest among women, go for yourself with the flocks of sheep etc." (Song of Songs 1:8)'

וְהַתְּנִי מַעֲשֵׂה בְּמַרְיָם בְּתוֹ שְׁלֹשְׁמֵעוֹן בֶּן גּוּרְיוֹן שֶׁפָּסְקוּ לָהּ חֲכָמִים
בְּחֶמֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר קוֹפָה בְּשָׂמִים בְּכָל־יוֹם וְלֹא הָיְתָה אֲלֵא שׁוֹמֶרֶת
יָבָם. אָף עַל פִּי כֵן קִילְלָהּ אוֹתָן וְאַמְרָהּ לָהֶן. כִּךְ תִּתְּנוּ לַבְּנֹתֵיכֶם.
אָמַר רַבִּי אַחָא. וְעָנִינוּ אַחֲרֶיהָ אָמֵן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בַּר צְדוֹק.
אֲרָאָה בְּנִחְמָה אִם לֹא רֵאִיתִיהָ קְשׁוּרָה בְּשַׁעְרָהּ בְּזָנֵב הַסּוֹס בְּעֶכֶז
וְקָרָאתִי עָלֶיהָ הַפְּסוּק הַזֶּה הִרְכָּה בָּךְ וְהָעֲנוּגָה כּוּל'.

It was taught: It once happened that the Sages apportioned to Miriam, daughter of Shimon ben Guryon five hundred dinars [for] a basket of spices every day, and she was but a sister-in-law, awaiting levirate marriage. Even so, she cursed them, and said to them: 'So you should give to your daughters!' Rabbi Acha said: 'And they answered after her, "amen"'. Rabbi Eleazar bar Tzadok said: 'I might not see comfort, if I had not seen her gathering ears [of barley?] from the tails of horses in Akko. And concerning her I pronounced this verse: "The tender and delicate woman among you etc." (Deut. 28.56)'

Questions

1. How is this series of stories similar or different to the story about the daughter of Nakdimon in the Babylonian Talmud (in Text Pack 2)?
2. What do you think is the relation between wine and spices?
3. Why do the rabbis answer 'amen' here, when they do not in the same story in other places?



LAMENTATIONS RABBAH 1:47-48

מַעֲשֵׂה בְּמֵרִים בַּת בִּיתוֹס שֶׁקִּדְּשָׁה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גַּמְלָא ... וּכְשָׁמַת
יְהוֹשֻׁעַ בַּעֲלָהּ פָּסְקוּ לָהּ חֲכָמִים סָאֲתִים יֵין בְּכָל יוֹם, וְהָא תְּנִיָּא אֵין
פּוֹסְקִין יֵין לְאִשָּׁה, רַבִּי חֵיא בַר אָבָא אָמַר לְשׁוּם זְנוּת, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (הוֹשֵׁעַ ד, יא): זְנוּת וַיֵּין וְתִירוֹשׁ יִקַּח לָב. רַבִּי יְחִזְקִיָּה וְרַבִּי
אָבָהוּ בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן אָמְרוּ לְתַבְשִׁילִיָּה. וְעוֹד תֵּנֵן אִם הִיתָה מְנִיקָה
פּוֹחֲתִין לָהּ מִמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּמוֹסִיפִים לָהּ עַל מְזוֹנוֹתֶיהָ. וְאָמַר רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי מַאי מוֹסִיף, יֵין, שֶׁהֵיִן מְרָבָה אֶת הַחֶלֶב. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוֹק אֲרָאָה בְּנַחֲמָה אִם לֹא רְאִיתִיהָ שֶׁקָּשְׁרוּ שְׁעֵרוֹתֶיהָ
בְּזַנְבֵי סוֹסֵיהֶם שֶׁל עֲרַבִּיִּים, וְהָיוּ מְרִיצִין לָהּ מִירוֹשָׁלַיִם וְעַד לׁוֹד,
וּקְרָאתִי עָלֶיהָ הַפְּסוֹק הַזֶּה (דְּבָרִים כח, נו): הֲרַכָּה בְּךָ וְהִעֲנַגָּהּ וּגו'.

It once happened that Miriam, daughter of Boetus, was married to Yehoshua ben Gamla ... When Yehoshua her husband died, the Sages apportioned to her two *Se'atim* of wine every day. And is it not taught [in a *baraita*]: 'Wine is not apportioned to women'? Rabbi Chayya bar Abba answered, [yes, that is true] because of harlotry, as Scripture says: 'Harlotry, wine, and new wine, take away the mind' (Hosea 4.11). Rabbi Yechezekiah and Rabbi Abahu said in the name of Rabbi Yochanan: 'For her cooked dishes.' And so they taught: if she is nursing, her work is reduced, and her allowance is increased. And Rabbi Yehoshua Ben Levi said: How is it increased? Wine, for wine increases the milk. Rabbi Eleazar bar Tzadok said: 'I might not see comfort, if I had not seen them tie her hair to the tails of the horses of Arabs and make her run from Jerusalem to Lydda. And concerning her I pronounced this verse: "The tender and delicate woman among you etc."' (Deuteronomy 28:56).'

מַעֲשֶׂה בְּמִרְיָם בְּתוֹ שֶׁל נִקְדִּימוֹן, שֶׁפָּסְקוּ לָהּ חֲכָמִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת
דִּינָרֵי זָהָב לְקַפֵּת בְּשָׁמִים בְּכָל יוֹם, אָף הָיָא עֲמֻדָּה וְקָלָלָהּ אוֹתָם,
וְאָמְרָה לָהֶם: כִּךְ תִּפְסְקוּ לְבִנּוֹתֵיכֶם, אָמַר רַבִּי אַחָא אָף אָנוּ עֲנִינוּ
אֲחֵרֵיהּ אָמֵן, אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר אֲרָאָה בְּנִחְמָה אִם לֹא רִאִיתִיהּ שְׁהִיתָהּ
מְלַקְטַת שְׁעוּרִים מִתַּחַת טַלְפֵּי סוּסִים בְּעֵכוֹ, וְקָרָאתִי עָלֶיהָ הַפְּסוּק
הַזֶּה (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ח): אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ
בְּעֶקְבֵי הַצֹּאֵן וְרַעֲי אֶת גְּדִיתֶיךָ, אֵל תִּקְרִי גְדִיתֶיךָ אֲלֵא גּוֹיּוֹתֶיךָ.

It once happened that the Sages apportioned to Miriam, daughter of Nakdimon five hundred dinars of gold for a basket of spices every day. But she preceded and cursed them and said: ‘So you should apportion to your daughters!’ Rabbi Acha said: ‘Yet we answered after her, “amen”.’ Rabbi Eleazar said: ‘I might not see comfort, had I not seen her gathering pieces of barley from under the hooves of horses in Akko. And concerning her and I pronounced this verse: “If you do not know, O fairest among women, go for yourself with the flocks of sheep and feed your kids” (Song of Songs 1:8).’ Do not read ‘your kids’, but rather ‘your bodies’.

Questions

1. What is the significance of the verse from Deuteronomy?
2. What is the significance of the verse from Song of Songs?
3. What is the purpose of the violence of the story of Miriam, daughter of Boetus?
4. Why do all of these stories (not in the Babylonian Talmud) end with the words of Rabbi Eleazar bar Tzadok?



A GUIDE TO THE SOURCES

Tosefta (literally meaning ‘addition’) is a text from around the same period as the Mishnah (200-220 CE). There is debate among scholars as to which came first – whether Tosefta was the first commentary on the Mishnah, or whether the Mishnah is actually a condensed version of Tosefta.

The **Jerusalem Talmud** (also known as The Palestinian Talmud or *Yerushalmi*) is the version of the Talmud that was finished in the Land of Israel in around 414 CE. It is shorter than the better known Babylonian Talmud, and considered less authoritative, but contains a number of parallel discussions.

Lamentations Rabbah is a collection of midrash around the Book of Lamentations (*Eichah*). The midrash dates to around 500 CE.

HAPPY STUDYING!

If you have any further questions, please be in
touch with Rabbi Elliott

acp@alyth.org.uk

0208 457 8782